

[Socialministeren.]
løshed. Når man vil frem til den tilstand — og det har man jo vedtaget ved arbejdsløshedslovens behandling at man vil — så må det ske over en generel ændring i arbejdsløshedsloven, og det fremgår af den betænkning, der da blev afgivet, at arbejdsministerens udvalg skulle arbejde videre med tanken og senere komme med forslag derom. Det, der her er tale om, er sikkerhedsnettet i de tilfælde, hvor familier har særlig store forsørgerbyrder på grund af mange børn eller særlig stor husleje; dér skal man kunne samle disse trangstilfælde op, og det er klart, at denne bestemmelse skal administreres så lempeligt, som det overhovedet er tænkeligt.

Asger Jensen: Jeg synes, man i det cirkulære, der skal udsendes, kunne bruge udtrykket „den bidragsberettigede“; så behøver man ikke at gætte på, hvem det er, man skal henvende sig til.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den således ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til fremme af samhandelen med nye handelspartnere [af Poul Dam m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VIII) findes i tillæg A. sp. 2123, fremsættelsen i tidenden sp. 1728).

Sagen sættes til forhandling.

Handelsministeren (Tyge Dahlgaard): Jeg skal på dette fremskredne tidspunkt af en lang og i mange henseender interessant dag for det høje ting fatte mig i stor korthed med hensyn til regeringens kommentarer til socialistisk folkepartis forslag til folketingsbeslutning om, at staten opretter et importaktieselskab med det hovedformål at fremme samhandelen med nye lande — især med u-landene, vil det sige, og øst-europæiske lande. Konklusionen, essensen af de overvejelser, vi har gjort os omkring dette forslag, er, at vi anser forslaget for en fortjenstfuld understregning af den betydning, som vi må tillægge en fortsat udvidelse af samhandelen med Østeuropa og med de såkaldte u-lande. For så vidt angår u-landene, er vor importpolitik allerede stort set liberal, lige så liberal som over for de lande, til hvilke vi er knyttet i særlig intime handelsarrangementer, det vil sige vore EFTA-partnere. Bestræbelserne for at bistå u-landene med hensyn til at erhverve erfaring og teknik ved salg til den vestlige verden foregår jo inden for en række internationale organisationer; det er et arbejde, som vi også fra dansk side, fra regeringens side, mener bør foregå på multilateral basis; og vi deltager aktivt i den form for teknisk bistand, kan man sige, som en sådan opøvelse af u-landenes salgsmæssige erfaring og eksportteknik er. Vi har haft seminarer under vor u-landshjælpeadministration på det pågældende område her i Danmark, og vi agter fortsat inden for rammerne af de internationale organisationer at bistå de underudviklede lande, u-landene, på dette område.

Hvad angår vort handelsforhold til Østeuropa, så har de seneste år jo medført en frigørelse af samhandelen i form af flerårige handelsaftaler, kombineret med en lang række varers overførelse til fri bevillingsudstedelse. De øvrige varer er underkastet importkontingenter, som gradvis øges fra år til år.

Der er imidlertid friktioner knyttet til den kendsgerning, at der er væsentlige forskelle mellem handelssystemerne, de økonomiske systemer i øst og i vest, og det har for nylig medført oprettelsen af den handelsorganisation, lavet af de 4 store erhvervsorganisationer: Landbrugsrådet, Industrirådet, Grosserer-Societetet og Provinshandelskam-